

Beste, ik wil een drietal argumenten aandragen tegen de aanname van de concept regeling ARIE en het onderliggende concept besluit ARIE. Ik richt me in dit geval echter enkel en specifiek op de regeling. Ik zie een drietal bezwaren die, wat mij betreft, de implementatie van de concept regeling in de weg staan.

Op de eerste plaats is baseert de concept regeling ARIE zich op grote delen van de Seveso III Richtlijn (2012/18/EU) en rukt daarbij de zaken behoorlijk uit verband. Vooral verlaging van de lage drempelwaarden (zie bijlage I van de conceptregeling en de in de toelichting op bijlage I genoemde, in hoge mate arbitraire uitgangspunt van 30%) van de Seveso III Richtlijn (bijlage I, delen 1 en 2, inclusief aantekeningen) is niet onderbouwd. De achterliggende gedachte bij de drempelwaarden uit de Seveso III Richtlijn is dat deze hoeveelheden aanleiding geven tot een 10^{-6} contour tot (mogelijk ver) buiten de inrichtingsgrens. Er is geen aannemelijk argument voor de verlaging van de drempelwaarden naar de voorgestelde waarden; de koppeling met het 10^{-6} contour zou niet terecht zijn (omdat dit een grenswaarde voor externe veiligheid betreft en niet voor arbeidsveiligheid) en andere koppeling ontbreekt. In Nederland is verder geen numerieke toetsingskader voor acuut risico bij het vrijkomen van gevaarlijke stoffen (relevant voor Arbeidsveiligheid) voorhanden, dat maakt dat de aannemelijkheid voor de verlaging van de lage drempelwaarde uit de Seveso III Richtlijn niet te valideren is. Hier moet een uitspraak over worden gedaan. Belangrijker nog is, dat de Seveso III Richtlijn binnen de werkingssfeer van artikel 192 VwEU valt (en daarmee zijdelings gekoppeld aan artikel 114 van datzelfde verdrag) en dus niet van toepassing is op of bedoeld voor regulering van arbeidsveiligheid (werkingssfeer artikel 153 VwEU). Het ministerie SZW maakt daarmee, op zijn zachts uitgedrukt, arbitrair gebruik van een bestaande wettekst en rukt deze uit zijn verband. Volgens mij is dit procedureel onjuist.

In de voorgaande versie van de ARIE-regeling was er sprake van een lichte koppeling met de FEI- en CEI- methode, ontwikkeld door DOW, die op zijn best een kwalitatieve uitspraak deed over effectafstanden en risicogebieden. Toch ook toen al waren de hierboven genoemde argumenten op te voeren. Nu doet zich de gelegenheid voor dit onder de aandacht te brengen.

Op de tweede plaats is er, wellicht anders dan in voorgaande jaren, geen noodzaak om, gelet op het grote aanbod aan publicaties binnen de Publicatiereeks gevaarlijke stoffen (PGS), tot extra wetgeving over te gaan; niet binnen de Arbowet, noch binnen de milieuwetgeving. PGS wordt nu al meegenomen bij vergunningsverlening. In het geval van geen vergunningsplicht kunnen bepaalde voorschriften uit de PGS worden opgenomen als eis in de wetgeving. Wetende dat de Seveso binnenkort een integraal onderdeel van de Omgevingswet wordt (artikel 3.3.1, Bal), biedt dit zat mogelijkheden. Delen van de PGS 6 publicatie (scenario, noodplan, VBS-elementen) kunnen daarmee ook aan niet-Seveso-bedrijven en niet-vergunningsplichtige activiteiten worden gekoppeld. De PGS 6 publicatie zelf kan breder getrokken worden dan alleen Seveso (wat in mijn ogen een gemiste kans is voor de recente actualisatie).

Op de derde plaats geeft de Arbowet, artikel 6 (Voorkoming en beperking van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken), het Ministerie van SZW voldoende mogelijkheden, binnen de eigen werkingssfeer om de doelstellingen, zoals die van de ARIE-regeling, te behalen.

Mijn conclusie en advies is dat de betere aanpak is: de ARIE regeling te laten vervallen, en aanvullende voorschriften ter voorkoming en beperking van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, in het geval van niet-Seveso-bedrijven en niet-vergunningsplichtige activiteiten, in het Bal onder te brengen, met gebruik van *best practices* uit de PGS; PGS 6 in het bijzonder.

Tot slot een belangrijke aanvulling op mijn bovenstaande pleidooi. Mocht de indruk zijn ontstaan dat ik tegen de doelstellingen van de ARIE-regeling ben, of Arbeidsveiligheid niet hoog in het vaandel draag, dan is dat een ongelukkige misvatting. Sterker nog: in al mijn jaren dat ik werkzaam ben geweest als adviseur industriële veiligheid, en me voornamelijk heb bezig gehouden met de implementatie van het Brzo (in al zijn hoedanigheden), ben ik altijd voorstander en voorvechter geweest van de uitbreiding van de werkingssfeer van delen hiervan. Alle activiteiten waarbij gevaarlijke stoffen worden opgeslagen, gebruikt en verbruikt kunnen hier voordelen mee behalen. Ik ben echter geen voorstander van de gekunstelde wijze waarop dit nu lijkt te worden gerealiseerd. Het maakt regelgeving ook onnodig complex. In mijn huidige aanstelling als hogeschooldocent Integrale Veiligheidskunde, en ontwikkelaar van onder meer een minor Industriële Veiligheid, kan ik dit ook niet aan mijn studenten uitleggen.